

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Geilana adultera S. Kilianum & socios Martyrio afficit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

sustineat, cum Hecuba, sub eodem tecto degere? Notissimum est, quod supra attigi, fuisse, qui suspendi in furcam mallet, quàm laqueo liberari, ab ea femina, quæ eum, dum jam duceretur, in matrimonium sibi deposcebat. Iudicauerat enim ex acumine nasi, nimis esse biliosam, eaque propter, cum carnifice potiùs ad coruos pergere, quàm ad perpetuam litem, deum redire malebat. Vique adeò, ipso patibulo maior erit est, *habitare cum muliere rixosa & iracunda.*

Prou. 21. 19.

IV.

Marc. 6. 24.
Matth. 14. 8.

Quod si quis iracundæ mulieris, & maximè etiam adulteræ exemplum cupit audire, S. Marcum adeat, aut Matthæum. legat: inueniet mœcham, apud regem, effecisse, vt inter epulas, ferale illud ferculum in mensam inferretur, atque inter pictos pauones, inter phasianos, inter capita aprorum, cruentum. Ioannis Baptistæ caput, manibus sanguine stillantibus apponeretur. Quis ibi sapientiam Numinis non cernit? Ex immanissimæ mulieris libidine nata crudelitas illustrissimum Martyrem Deo dedit. Truncatus est ferro, qui noluit conniuere adulterio. Crimen innocens reprehendit, & mortem meruit: mortem, quæ pariter & iniuria fuit, & corona. Nam Furia illa, mortem illi, in pœnam procurauit, Deus in coronam. Quare vade adulterium, inde & martyrium extitit; mulieris malitia, Numinis prouidentia.

V.

Sur. 3. Iulij.

Quæ sanè etiam de alterius mœchæ flagitio sibi Martyrem fecit. Siquidem instar nouæ Herodiadis, Echnica mulier, ac Ducissa Geilana, legitimo coniuge perfidè deserto, Herbipoli, Gosberto Franconum Duci, per adulterij consuetudinem, adhæsit; quantumuis legitimi sui coniugis ille Germanus frater esset. Herodiadem habebat Franconia, debebat habere & Joannem. Igitur misit, ea tempestate, Summus Pontifex Conon D. Kilianum in illas terræ partes, vt inibi Christum predicaret. Nec cecidit semen in sterilem agrum. Ducem enim Gosbertum Christiana religione imbuit, atque lustralibus aquis tinxit. Dum eum caelesti pietate erudiret, monuit, fas non esse Christiano, eiusmodi mulierem, contra diuina & humana iura, secum retinere. Et habuit docilem ad omnia. Nam eius verbis eius persuasus, statuit eam, quàm primò e bello redijisse,

(bellum

(bellum enim illi instabat) à se amoliri. Iuit Dux in miliciam, sed non latuit Geilanam consilium, neque author eius, de quo facile erat suspicari, etiamsi nullius illum adulatio prodidisset. Non calet femina, sed ardet, quando irascitur. Quare etiam Geilana, instar leonæ venatoris hastâ sauciæ, rugiebat; & commodum absente Duce Gosberto, nullum non lapidem mouebat, vt caput & vitam Kiliani peteret. Tandem duos, è fidissimis, quos habebat, ministris, immittens sicarios, multa jam nocte, iussit irrumpere ad innocentem Christi feruum, cum Colomanno Presbytero, & Totnano Diacono suo nocturnas preces perfoluentem. Ibi immanis peragitur læniæna. Occiduntur, pro vno, omnes: ne testis superfit facinoris patrati. Visa est vicisse adultera, postquam cecidit adulterij castigator. Sed mox apparuit æquæ gloria innocentium, ac pœna reorum. Cùm enim & alioqui homicidia non diu occultentur, ibi etiam cædes eodem est authore prodita, quo peracta. Vnum enim è percussoribus illico ater spiritus insedit, identidem eiulabiliter clamantem: *O Kiliane, Kiliane, quam me acerbè affligis? Ab igne vrer, & consumor. Quod commisi flagitium, calare non possum. Euis ille impius tuo cruere respersus, mihi continuo ante oculos versatur; mihi imminet; me petit.* Talia fatis diu vociferans, proprijs dentibus lacerauit, quidquid corpõris dentibus potuit contingere. E reliquo postea trunco animam, cum dæmone, euomuit in Auernum. Alter verò eius comes, cædis conscius & socius, in rabiem efferatus, atque insanus factus suomet se gladio traiecit, perruptoque ventre, vna & vitam & viscera effudit, vt percussorem ad promeritas, in Orco, flammam seque- retur. Geilana verò haud multò post & ipsa cruciatibus varijs diuinitus afflicta atque obruta, quàm, contentissimis vocibus exclamauit. *Merito meo, misera torqueor, qua in sanctos viros tortores immisi. Merito exerucior, qua innocentibus cruciatu martyrium preparauit! O Kiliane, quam vehementer instus! ô Colomanne, quam potenter ignem excitas! ô Totnane, quam diriter flammam sufflas & suffumigas! O Kiliane, nomen tibi est à calice: quam amarum mihi propinas calicem? Vicistis me, ô martyres. Nondumne etiam sufficit vicisse?* Talia cùm clamaret, ad eò atrocibus agitata est

ta est tormentis, vt à multis validissimis viris vix posset teneri. Ab his tormentis, ad aeterna descendit tormenta; punita, non correcta. Ita ostendit, adulteria, etiam in hac vita, Deum iudicem inuenire; si aliud nullum est, quod metuant, tribunal. Sic apparuit, bonis omnia cooperari in bonum; vt enim Confessarij, Concionatores, Exhortatores, virtutes exercent, dum alios reuocant à vitijs; ita & qui adulteria tollunt, possunt martyria mereri. Hoc deniq; pacto ostenditur, quàm iracunda bestia sit mulier impura. Nihil non audet, vt audeat, quod lubet. Si ergo inferni est imago, *habitare cum muliere rixosa & iracunda*; quibus libéret habitare cum ea, quæ venena, quæ vulnera, quæ funera meditatur?

Prou. 21. 19.

VI.

Sed neque cum adultera libet habitare. Qua de causa, etiam, Ecclesiæ autoritate, separantur, qui plus ægri ex perfidia tali capiunt, quàm si cum fera degerent. Itaque inuenti sunt, qui comparis adulterio offensi, toti sese Deo colendo traderent, cum antea essent diuisi. Relicta enim vxore, & rem suam sibi habere iussa, in ordines religiosos intrauerunt; aut aliò se in fugam penetrauerunt, Deo seruituri. *Paulus ille*, inquit Nicephorus, *qui ex virtute simplex est cognominatus*, (innet primos Antonij sectatores fuit.) *Quem ferunt rusticam vitam agentem, & cum formosa coniuge habitantem, posteaquam eam in flagranti crimine cum mæcho concumbentem vidisset, grauius sollicitudinem, adhibito iurando, coniunctioni eius renunciaffe: eam statim dimissa, ad Antonium peruenisse.* Hic qualis quantuque postea fuerit Asceta, totus orbis nouit. Vt talis fieret ex vxoris illi flagitio, occasionem præbuit Deus. De adulterio coniugij, de coniuge Mundi nauseam hausit Eremita, vt mallet, in solitudine, inter leones, quàm in vrbe cum Inpa habitare.

2. Cor. 7. 33.

Nicephor.
Callist. lib. 8.
cap. 40.

VII.

Sur. 21. Maij.

Gangulphus ille, de quo paulò supra memorauimus, cum raptam à coniuge matrimonij fidem, diuino iudicio, comperisset, debitas ab ea pœnas exigere noluit; ne superioris vitæ innocentiam promulgando aut puniendo alieni scelæris nauo obscuraret, ita tamen est eam allocutus. *Optarâm quidem, si fidem seruasses, & legi diuine conuenienter te gessisses, omnia tecum vitæ huius discrimina perpeti, & prospera atque aduersa omnia, vti cunq; fieri*